

बन्धुरः तस्य संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजस्तमो मयः त्रिवृच्छिराः ऊर्ध्वमध्याधोगतिकलः चतुरश्वः कालादृष्टेश्वरेच्छास्वसंकल्पाश्वत्वारोऽश्वयस्य त्रिनाभिः शुक्लं कृष्णं शुक्लकृष्णं चेति त्रिविधकर्मगर्भः

स एव पार्थाय श्वेतमश्वं प्रायच्छत्स एवाश्वानथ सर्वाश्चकार ॥ संबन्धुरस्तस्य रथस्य त्रिचक्रस्त्रिवृच्छिराश्चतुरश्वस्त्रिनाभिः ॥ २६ ॥ स विहाय व्यदधात्पंचनाभिः सनिर्ममेगां दिवमंतरिक्षं ॥ सोरण्यानि व्यसृजत्पर्वतांश्च लृषीकेशो मितदीप्ताग्नि तेजाः ॥ २७ ॥ अलंघयद्देसरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं प्रहरन्तं निरास ॥ समहेद्रः स्तूयते वै महाध्वरे विप्रैरेकोऽक्रवसहस्रैः पुराणैः ॥ २८ ॥ दुर्वासा वै तेन नान्येन शक्यो गृहे राजन्वासयितुं महौजाः ॥ तमेवाहुर्ऋषिमेकं पुराणं सविश्वरुद्विदधात्यात्मभावान् ॥ २९ ॥ वेदांश्च यो वेदयते धिदेवो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् ॥ कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विश्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ ३० ॥ ज्योतींषि शुक्लानि हि सर्वलोके त्रयो लोका लोकपालास्त्रयश्च ॥ त्रयोऽग्नयो व्याहृतयश्च तिस्रः सर्वे देवा देवकी पुत्र एव ॥ ३१ ॥ सवत्सरः स क्रतुः सोर्धमासः सो होरा त्रः सकला वै सकाष्ठा ॥ मात्रा मुहूर्ताश्च लवाः क्षणाश्च विश्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ ३२ ॥ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः सर्वाणि दर्शान्यथ पौर्णमासं ॥ नक्षत्रयोगा क्रतवश्च पार्थ विश्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतं ॥ ३३ ॥ रुद्रादित्यावसवोथाश्चिनौ च साध्याश्च विश्वेमरुतांगणाश्च ॥ प्रजापतिर्देवमाता दितिश्च सर्वे रुणादृषयश्चैव सप्त ॥ ३४ ॥ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निर्भूत्वा दहते विश्वरूपः ॥ आपो भूत्वामज्जयते च सर्वं ब्रह्मा भूत्वा सृजते विश्वसंघान् ॥ ३५ ॥ वेद्यं च यद्देदयते च वेद्यं विधिश्च यश्चाश्रयते विधेयं ॥ धर्मं च वेदे च बले च सर्वं चराचरं केशवं त्वं प्रतीहि ॥ ३६ ॥ ज्योतिर्भूतः परमो सौ पुरस्तात्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः ॥ अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयो निःपुराऽकरोत्सर्वमेवाथ विश्वं ॥ ३७ ॥ क्रतूनुत्पातान् विविधान्यद्भुतानि मेघान्विद्युत्सर्वमैरावतं च ॥ सर्वरुणात्स्यावरं जंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेनं प्रतीहि ॥ ३८ ॥ विश्वावासं निर्गुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं वदन्ति ॥ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयो निर्महात्मा ॥ ३९ ॥ स पंचधा पंचजनो पपन्नं संचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ॥ ततश्चकारावनिमारुतौ च खं ज्योतिरंभश्च तथैव पार्थ ॥ ४० ॥ स स्थावरं जंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं चकृत्वा ॥ ततो भूमिं व्यदधात्पंचबीजां द्यौः पृथिव्यां धास्यति भूरिवारि ॥ ४१ ॥

भिराश्रय इत्यर्थः ॥ २७ ॥ निरास पराभूतवान् ॥ २८ ॥ २९ ॥ विधीन् अग्निहोत्रादीन् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अनिरुद्धं अहंकारं ॥ ३९ ॥ पंचधा पंचप्रकारं देवासुरमनुष्यश्वापदतिर्यग्यूपेण पंचजनाः पंचभूतानि तैरुपपन्नं विश्वं सिसृक्षुराज्ञापयतीति पूर्वेणान्वयः ॥ ४० ॥ चतुर्विधं जरायुजादि पंचबीजां चतुर्विधभूतयामः कर्मचतेषां बीजभूतां ॥ ४१ ॥

॥ २६ ॥ पंचनाभिः पंचभूतानां